

Leinosten sukulehti

2-2019

Artturi Leinonen on ainoa Leinonen, josta on tehty vahanukke.

Ilkka-lehden päätoimittaja ja merkittävä yhteiskunnallinen vaikuttaja Artturi Leinonen ja Etelä-Pohjanmaan suojeluskuntapiirin päällikkö Matti Laurila Seinäjoen Suojeluskunta- ja lottamuseossa. Professori Lasse Kangas piti Leinosten sukujuhlissa Lapualla esitelmän ”Artturi Leinonen ja Lapuan liike”. Esitelmä on julkaistu tässä lehdessä. Sukuseuran kiertomatalla Seinäjoella tutustuttiin myös Alvar Aallon arkkiehtuuriin Seinäjoen keskustassa ja käytiin Lakeuden ristissä sekä uudessa kirjastossa. Kuvia retkeltä sisäsivuilla ja verkkolehdessä.

Lehti on värillisenä netissä www.leinoset.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

2 - 2019

- 3 Tervetuloa Kajaaniin 15-16.8.2020
- 5 Lapualla ja Seinäjoella 2019
- 12 Artturi Leinonen ja Lapuan liike
- 16 August Alexander Levón
- 18 Sukukokoukset alueittain
- 18 Kaksi opiskeluapurahaa haettavana
- 19 Liisa Manu - sukuseuran aktiivi
- 20 Martti Häikiö 70 vuotta
- 22 DNA-sukututkimusohjeita
- 24 Jäsenrekisteriasiaa
- 24 Tarkistakaa Mainuan haaran tiedot
- 25 Facebook-ryhmä
- 25 Martti ja Pertti Leinonen
- 26 Onnittelut merkkipäivän johdosta
- 27 Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt
- Suvun tunnukset
- 28 Leinosten sukukirjat

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 27). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinoille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litokset Oy, Vaasa 2019

31. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituksena edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 27.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille FI51 2321 1800 0023 43. Ulkomailta maksettaessa tarvitaan vielä BIC NDEAFIHH (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2020 on 20 euroa ja ainajäsenmaksu 200 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

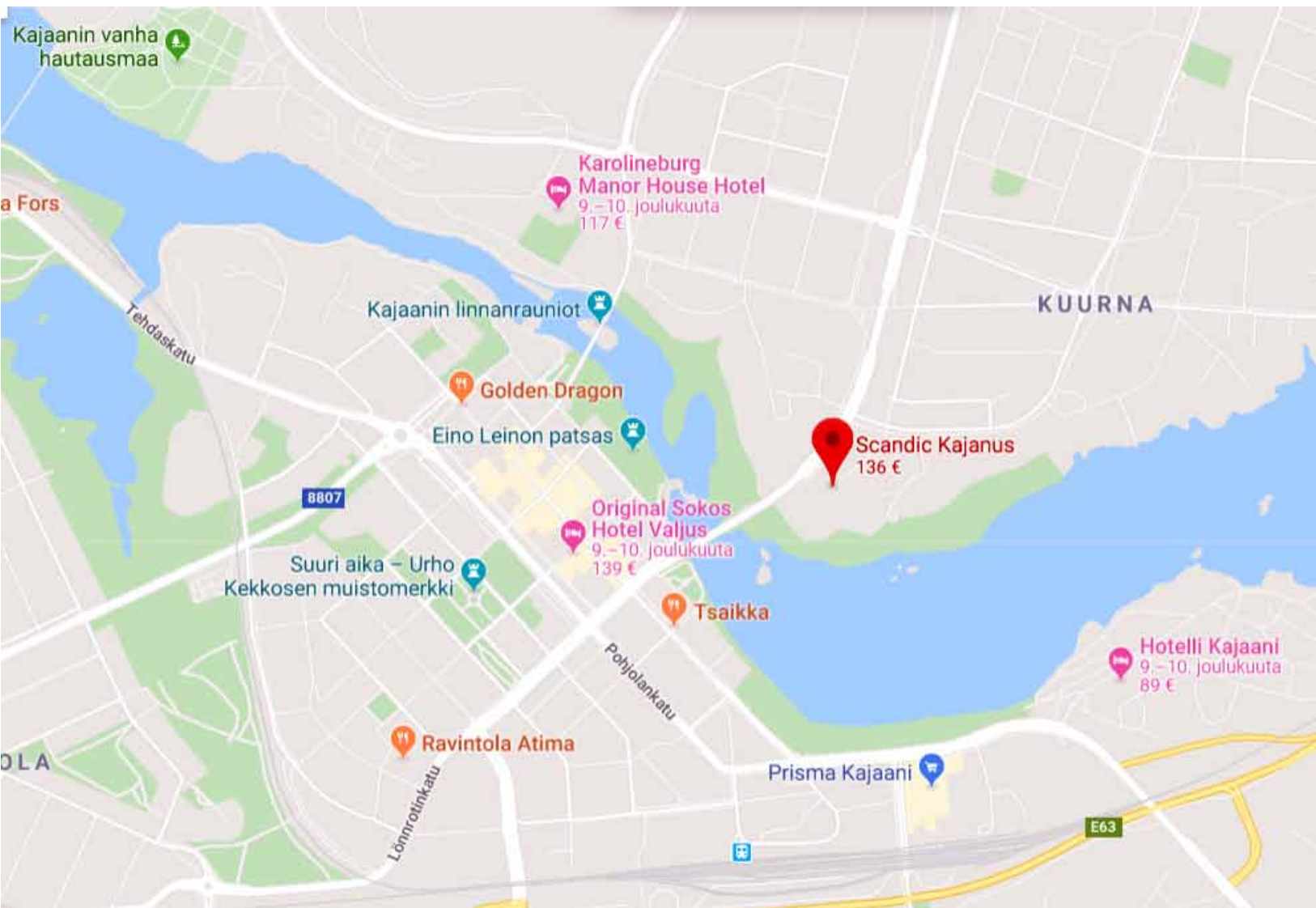
Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140

Tuomas Honka, Veitikantie 35 A 7,
96100 Rovaniemi, p. 040 8356404
tuoppi.honka@gmail.com

Tervetuloa Leinosten sukukokoukseen Kajaaniin 15-16.8.2020

Seuraava sukukokous, retkeily ja sukujuhla järjestetään Kajaanissa. Tukikohtaksi on valittu Scandic Kajanus -hotelli, jossa voi myös majoittua. Tarkempi ohjelma julkaistaan nettisivulla ja facebookissa heti kun se valmistuu.

Mari Leinonen Paltamo ja Teuvo Leinonen Melalahti toimivat yhteyshenkilöinä sukujuhlajärjestelyissä. Heidän yhteystietonsa löytyvät tämän lehden toiseksi viimeiseltä sivulta.

Lapualla ja Seinäjoella

Sukukokouksen päätöksiä ja tunnelmia

Leinosten sukuseuran sukukokous ja -juhla pidettiin 10-11.8.2019 Lapualla Karhunmäen vanhalla kansanopistolla. Kokouksen ja sukujuhlan oli järjestänyt Liisa Manu. Häntä avustivat Jaana Sarkkinen ja Saara Isoniemi. Retkeilyn kohteena Alvar Aallon arkkitehtuuri Seinäjoella.

Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi Tapio Leinonen Äänekoski ja sihteerinä Jaana Sarkkinen Espoo. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Aulikki Linna Sulkavankylä Alavus ja Asko Kamppinen Vaasa.

Tilinpäätös ja toimintakertomus hyväksyttiin sukulehdessä olleessa muodossa.

Hyväksyttiin talousarvio 2019, joka päättyi ylijäämään +1951,12 euroa. Jäsenmaksut säilyvät ennallaan.

Hallituksen erovuoroiset jäsenet Mari Leinonen Paltamo ja Teuvo Leinonen Melalahti valittiin jatkamaan hallitusjäsenyyttä. Toiminnantarkastajiksi valittiin Matti Leinonen Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo ja varalle Markku Koskela Seinäjoki ja Tapio Leinonen Vantaa.

Suunniteltiin alustavasti seuraavia mahdollisia sukujuhlan pitopaikkoja, ne olisivat: 2021 Tampere, 2022 Kuopio ja 2023 Kiihtelysvaara.

Leinosen sukuseuran toimintasuunnitelma 2019 ja 2020 - 2021

Sukuseura toimii sääntöjen tarkoituksen ja tarkoituksien mukaisesti. Sukukokous pidetään vuosittain. Sukulehteä julkaistaan kaksi numeroa vuosittain. Sukuaineiston selvittämistä ja täydentämistä jatketaan sekä autetaan suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita.

Sukukirjoja julkaistaan siinä tahdissa kuin tekijät ehtivät niitä valmistella ja jos niiden tekemis-

een löydetään tekijöitä. Aineistoa täydennetään nyt erityisesti Mainuan sukuhaaran osalta; sukukirja pyritään saamaan valmiiksi suunnitelmavuoden 2020 aikana. Taloudellinen panostus on merkittävä, mutta seuran vahva kassa mahdollistaa hankkeen toteuttamisen ilman taloudellista riskiä.

Seuraavat kohteet olisivat Kives 2-3 sukuhaara, Kives 7 sukuhaara ja Matti 1814 sukuhaara.

Sukuseura pitää jatkuvasti ajantasaista luetteloa suvun jäsenistä.

Tietosuojakysymyksissä sukututkimuksen ja Tietosuojakysymyksissä sukututkimuksen ja jäsenrekisterin osalta noudatetaan lain ja asetuksen sekä Suomen Sukututkimusseuran käytännesääntöjä, vaatimuksia ja ohjausta. Jokaiseen sukulehteen sijoitetaan viittaus mahdollisuuteen tarkistaa ja hyväksyä tietonsa sukutietokannassa sekä jäsenrekisterissä. Rekisteriselosteet sijoitetaan sukuseuran kotisivuille internetissä ja niitä päivitetään tarpeen mukaan.

Sukuseura jakaa hallituksen päätöksellä opiskelijoille pääsääntöisesti kaksi stipendiä aiemmin linjatulla tavalla. Anomusten määrästä ja tasosta riippuen sukuseura voi jakaa erityisestä syystä myös enemmän kuin kaksi stipendiä tai olla jakamatta stipendiä lainkaan.

Vanhat sukulehdet on skannattu sukuseuran kotisivuille ja siellä ne julkaistaan myös jatkossa. Sukuseuralle on hallituksen toimesta perustettu Facebook-ryhmä, joka toimii melko aktiivisesti. Hallitus on laatinut säännöstöä ja ohjeistusta ryhmässä toimimiseen. Facebook-ryhmästä tiedotetaan sukulehdessä.

Päivä alkoi lipunnostolla ja esimies Tapio Leinosen katsauksella sukututkimuksen viime tilanteeseen.

*Heikki Keisala (ylh.)
kertoi 1914 valmis-
tuneen Karhunmäen
kansanopiston histori-
aa ja Mauno Vähämä-
ki Lapuan vaiheista.
Kiertomatkalle lähdös-
sä Martti Honka (vas.)
ja kunniaesimies Tatu
Leinonen.*

Retkeilyn kohteena oli Alvar Aallon suunnittelema Seinäjoen keskusta, kaupungintalo ja Lakeuden risti.

Kaupunginvaltuuston istuntosali. Kaikki sisustuksen yksityiskohdat kuten lamput ovat Alvar Aallon tuttua käsialaa,

Esimiehemme rovasti Tapio Leinonen kertoo, että hän on pitänyt ensimmäisen saarnansa tässä kirkossa kesäkuussa 1968.

Uusi kirjasto on arkkitehti Asmo Jaaksin käsialaa.

Suojeluskunta- ja Lottamuseossa nautittiin kahvit, kuultiin museonhoitaja Leena Ohraniemen puheenvuoro ja musiikkia.

Hallituksen joukkojen ylipäällikön kenraali Mannerheimin päämaja sijaitsi Seinäjoen asemalla junavaunussa keväällä 1918. Sirkka-Liisa Kamppinen Vaasa ja Tapani Tuomainen Kotka.

Artturi Leinosen seuran sihteeri Maarit Koivula-Talkkari lausui Artturi Leinosen runoja. Hänen äitinsä isänisä oli Artturin puolison Aliinan veli. Maarit on tehnyt gradunsa Leinosen runoista ja on kokoamassa niistä nidettä. Hän lausui runot Jääkärit, Etelä-Pohjanmaan laulu, Nuoret kyntäjät, Ihmisen työ, Elämäntie, Aitan rapulla, Kesäiltana, Heinäkuun ilta sekä Kotiseutu.

Kotiseutu

*Isät laati mulle lain:
Lakeus tuo jonka sain
ilon murheen antajana,
sadon, kadon kantajana,
perintönä perkaajain,*

*saakoon myöskin työni mun.
Liityn suureen sukuhun
nurkumatta ajan vaivaa.
Niin kuin isät kyntää, kaivaa,
lupaan päivän laskuhun.*

*Täällä synnyin, tänne jään
Lakeutta kyntämään.
Täällä eloni on rata,
muut' ei mulla maailmata.
Täältä' en lähde minnekään.*

*Lakeus, sun lapses oon.
Tuules puuta tuutikoon
joka kasvaa haudalleni
kun mies mullan alle meni.
Multaa mullastasi oon!*

Fanni Luukkonen johti Lotta Svärd järjestöä, joka oli aikanaan maailman suurin naisjärjestö. Myös hänen vahanukensa on museossa.

Irmeli Laurilan äidin Sinikan äiti oli Lydia Sillanpää os. Leinonen, Artturin sisar.

Musiikinopettaja ja sukuseuransihteeri Jaana Sarkkinen opetti laulua Kalevalan mittaan kansalliseepoksen ensimmäisten runojen sanoilla. Ensin oli kuitenkin saatu paistaa makkaraa ja nauttia virvokkeista ja ennen kaikkea mukavasta yhteisestä tunnelmasta.

Sukujuhlassa Jaana soitti Toivo Kuulan Kohotalon (1912).

Asko Kamppinen (alh.) asuu yhdessä August Levönin rakennuttamassa talossa Vaasassa.

Sukuseuran vanhat sukulehdet on kaikki digitoitu ja ne löytyvät internetissä sukuseuran sivuilta. Sukukirjoja on vielä saatavissa lukuun ottamatta ensimmäistä nidettä, joka on loppuun myyty.

Alakuvassa vasemmalta Terttu Kivistö Siilinjärvi, Airi Kautto Laukaa, Seija Schroderus Lohja, Riitta Wahlbäck ja Paavo Määttä Espoo.

Heikki Leinonen ja hänen luomansa Leinosten sukuviiri ja vieressä runsas arpajaispalkintojen pöytä. Heikki voi koota sukuvieristä kiinnostuneiden tilaukset yhteistilaukseksi, jolloin hinta on halvempi. 4 kpl 105,40 e (sis alv 24 %), 5-10 kpl 83,08 e, 11-20 kpl 74,40 e. Viiri on tarkoitettu 9 m tankoon. Yhteistilauksesta kiinnostuneet heikki.leinonen@tietoaika.fi

*Liputuspalvelu Oy Jyrki Molin puh 0400 733 668
jyrki.molin@liputuspalvelu.com
Kirkkosannankuja 2 B 1, 33300 TAMPERE
www.liputuspalvelu.com*

*"Kuljemme yhdessä tällä tiellä,
jolla jo muinoin kuljettiin." Anna-Mari Kas-
kisen virren 814 sanat sopivat Leinosten vael-
lukseen läpi vuosisatojen. "Kuljemme yhdessä,
vaikka emme matkamme suuntaa tunnekaan."*

*Sukuseuran seppelöinti sankarihautausmaahan muis-
tomerkille laskivat esimies Tapio Leinonen ja
sukujuhlan järjestänyt Liisa Manu.*

*Lapuan tuomiokirkon katto- ja lasimaalauk-
set ovat sukuumme kuuluvan taiteilija Paavo
Leinosen käsialaa. Ilmestyskirjan ratsastajista
ovat lapualaiset sanoneet, etteivät heidän he-
vosensa ole noin laihoja. Mutta vaikuttavia ne
kyllä ovat. Paavo maalasi ne vuonna 1927 ja
restauroi ne 1950-luvulla.*

Artturi Leinonen ja Lapuan liike

Etelä-Pohjanmaalla Leinosen suvun tunnetuin merkkihenkilö on Artturi Aleksanteri Leinonen (1888–1963). Hän oli kansankoulunopettaja, jääkäriväriväri, suojeluskuntapiirin valistusohjaaja, kirjailija, päätoimittaja, kansanedustaja ja paljon muuta. Professori Lasse Kankaan esitelmä sukujuhlissa.

Leinosen vaiheidensa monipuolisuudesta kertoo paljon hänen kertomansa tapaus vierailusta Paltamon kirkkoherranvirastossa, jonne hän oli poikennut tutkimaan sukujuuriaan. Kirkonkirjoja yhdessä kirkkoherran kanssa tarkasteltaessa oli kirkkoherra huomauttanut, etteivät kaikki Artturi Leinosen esi-isät olleet aivan nuhteettomia kansalaisia. Linnassakin oli istuttu. Siihen Leinonen oli todennut, että hän jatkoi tässä suhteessa suvun perinteitä. Useissa vankiloissa oli hänkin istunut ja siinä hän Leinonen puhui totta.

Artturi Leinosen lapsuudenkoti – arvot ja asennoituminen elämään – ei edustanut 1800-luvun Etelä-Pohjanmaan talonpoikaiskoisuuden valtavirtaa, johon erityisesti Ylihärmässä antoi vahvan leimansa herännäisyys, malmbergilainen körttiläisyys.

Leinosen isä, Paltamossa syntynyt Aleksanteri Leinonen oli päätyneet Ylihärmään nahkuriliikkeen omistajaksi kierrelyään kisällinä maata. Aleksanteri Leinosen kerrotaan olleen avarakatseinen ja vapaamielinen mies, joten koti antoi Artturi-pojalle tilaa elämäkatsomuksen itsenäiseen rakentamiseen.

Seminaarilaisena Jyväskylässä 1907–1911 Artturi Leinonen liittyi kaupungin nuorsuomalaisiin nuoriin. Sekin osoittaa itsenäisyyttä, sillä Ylihärmässä nuorsuomalaisilla ei ollut vähäisintäkään kannatusta.

Palattuaan nuorena opettajana Etelä-Pohjanmaalle Leinonen oli kirjoittava nuorisoseuramies ja pian myös maakunnan keskeisimpiä aktivisteja. Hän oli jääkäriväriväri, joka joutui keväällä 1916 Vaasan vankilan kautta Spalernajaan ja karkotukseen Uralille. Sieltä hän pääsi palaamaan Suomeen Venäjän vallankumouksen jälkeen maaliskuussa 1917.

Vaasan linnan Ilkan päätoimittaja Leinonen joutui toistamiseen kesällä 1935, kun Urho Kittilä oli Tompan Tuomon pakinassaan kirjoittanut, että kansalaiset sulkivat radionsa Paavo

Virkkusen saarnatessa. Leinonen istui vedellä ja leivällä kymmenen päivää.

Tunnetun Leinosen elämänvaiheet hänen kolmiosaisen muistelmateoksensa perusteella, mutta niin kuin aina muistelmassa jää yksi ja toinen elämäntaipaleen vaihe vähemmälle huomiolle. Leinosen tapauksessa sellainen on muun muassa hänen aktiivisuutensa maalaisliittolaisena poliitikkona jo vuonna 1917.

Leinonen oli kansanedustajaehdokas lokaan 1917 eduskuntavaaleissa Vaasan läänin pohjoisessa vaalipiirissä. Hän oli uudelleen ehdokas vuoden 1919 vaaleissa, sillä kertaa kahdessa eli Vaasan läänin pohjoisessa ja itäisessä vaalipiirissä. Kannatus ei kuitenkaan siinä vaiheessa riittänyt kansanedustajaksi.

Ehdokkuus eduskuntavaaleissa 1917 ja 1919

osoittaa, että Leinonen oli viimeistään vuonna 1917 maalaisliittolainen, joka vuoden 1918 sodan jälkeen kuului tasavaltaiisten aktivistien joukkoon ja myös sen, että hän oli kiinnostunut poliitikon ja valtiollisen vaikuttajan urasta.

Ehkä tuo aktiivisuus maalaisliittolaisena poliitikkona vuosina 1917 ja 1919 oli yksi tekijä siinä, että Santeri Alkio halusi Leinosen työnsä jatkajaksi sanomalehti *Ilkkaan*. Leinonen aloitti *Ilkassa* keväällä 1929 vastaavana toimittajana Alkion jatkaessa päätoimittajana kuolemansa eli heinäkuuhun 1930 saakka. Käytännössä Leinonen vastasi lehdestä kesästä 1929 lähtien ja alku olikin melkoisen vauhdikasta aikaa ja siihen ajoittuu epäonnistumisia ja onnistumisia ja juuri tässä järjestyksessä.

Lapuan liikkeen alkuvaihe

On tunnettua, että Leinonen nousi valtakunnallisesti näkyvään asemaan kommunistien toiminnan tuominnan Lapuan kansalaiskokouksen puheenjohtajana joulukuun 1. päivänä 1929 ja muutamaa päivää myöhemmin valtiovallalle kokouksen ponnet esittäneen lähetystön johtajana.

Lapuan tapahtumat tulivat kuin tilauksesta kolmelle järjestölle, jotka jo aiemmin syksyllä laativat suunnitelmia kansalaiskokouksista hallituksen painostamiseksi jyrkkiin toimiin ääriivasemmistoa vastaan kuten sanottiin hinnalla millä hyvänsä. Suomen Suojelusliitto, Vapaussodan Rintamamiesten Liitto ja 1917 perustettu Karjalan Kansalaisliitto olivat jyrkkien oikeistolaisten hallitsemia järjestöjä, joiden johtohenkilöt pitivät valtiovallan politiikkaa suhteessa ääriivasemmistoon liian suvaitsevana ja pehmeänä. Eheyttämisen politiikan sijaan vaadittiin kovia otteita.

On merkillepantavaa, että Artturi Leinonen haluttiin vetää mukaan vuonna 1923 Suomen Suojelusliiton perustamispuuhiin, mutta hän sanoutui julkisesti irti tästä Mannerheimin näyttävällä tuella perustetusta järjestöstä. Näin tekivät porvarillisista puolueista Maalaisliitto ja Edistys.

Täsmälleen sama toistui Vapaussodan Rintamamiesten Liiton perustamisessa keväällä 1929. Maalaisliitto ja Edistys omaksuivat kielteisen kannan vapaussoturiin järjestäytymiseen. Leinonen valittiin perustavassa kokouksessa hänen tie-

tämättään hallitukseen, mutta hän pysytteli siitä erossa osallistumatta yhteenkään kokoukseen.

On huomionarvoista, että myös karjalaiset vapaussoturit vastustivat vapaussoturiin järjestäytymistä. Antreassa vietettiin huhtikuussa 1928 Karjalan rintaman 10-vuotisjuhlaa. Juhlan yhteydessä pidetyssä rintamamiesten kokouksessa otettiin kielteinen kanta liiton perustamiseen. Päätökseen vaikutti merkittävästi vuoden 1918 sodan Karjalan rintaman komentaja, kenraalimajuri Arne Sihvo. Hän perusteli kielteistä kantaansa huomauttaen, että ”liiton perustaminen merkitsisi taisteluasennetta, jota ei olisi luotava”.

Joulukuun alussa 1929 edellä mainittujen järjestöjen toiminta sai vauhtia. Jo ennen Lapuan tapahtumia Suomen Suojelusliitto oli päättänyt järjestää suuren kansalaiskokouksen Helsingissä, johon eri puolilla maata järjestettävien kansalaiskokousten oli määrä valita edustajia. Karjalan Kansalaisliitto päätti lokakuussa 1929 suuren maakunnallisen kansalaiskokouksen järjestämisestä tammikuussa 1930.

Suomen Suojelusliiton pääasiamiehen, everstituutnantti Arne Somersalon termiä käyttäen ”kansannousu” onnistui Lapuan tapahtumien vauhdittamana yli odotusten. Maassa järjestettiin kahden viikon aikana lähes sata kansalaiskokousta, jossa laitavasemmiston toiminta tuomittiin toinen toistaan jyrkemmin sanakääntein ja nimettiin edustajia Helsingissä pidettävään valtakunnalliseen kokoukseen. Ponsilauselemisessa vaadittiin hallitusta estämään kommunistien julkinen toiminta ja hyvin monissa tapauksissa ponsiin liittyi uhkaus, ellei hallitus toimi ripeästi, tekee sen kansa.

Viisi suurta lähetystä, joihin oli koottu kansalaiskokousten edustajia, kävi presidentille, pääministerille ja eduskuntaryhmille esittelemässä ponnet. Pääministeri Kyösti Kallio vastasi kaikille samoin, eli ääriliikkeiden toiminnan estämiseksi hallitus teki kaiken, mikä lakien mukaan oli mahdollista ja normaalissa lainsäädäntöjärjestyksessä lakeja oli tarkoitus tiukentaa.

Leinonen näki, että kansalaiskokouksiin liittyi pidemmälle meneviä tavoitteita. Hän huomasi, että mukana oli ryhmiä, joiden mie-

lestä demokratia ja parlamentarismi merkitsivät heikkoa valtiota, joka ei kykenisi torjumaan bolshevismien ulkoista ja sisäistä uhkaa. Tässä tilanteessa Leinonen yritti pysäyttää kansanliikkeen. Samana päivänä kun Keski-Suomen lähetystö viimeisenä, 17. joulukuuta oli Helsingissä, oli Ilkassa Leinosen kirjoitus, jonka mukaan lähetystöjä alkoi olla jo ”pikkusen liikaa”. Oli aika antaa hallitukselle työrauha.

Suomen Lukko ja Vihtori Kosola

Jonkin aikaa näyttikin siltä, että – Leinosen sanontaa käyttäen – kansalaiskokousten jatkuva pauhina hiljentyisi. Mutta sen huomasivat myös Suomen Suojelusliiton johtomiehet, aktiivisimpina professori Kai Donner, varatuomari S. J. Pentti ja pääasiamies, everstiluutnantti Arne Somersalo. He huolestuivat. Somersalo kutsui Suomen Suojelusliiton nimissä Helsinkiin neuvottelun valtakunnallisen suurkokouksen järjestämisestä.

Leinonen teki minkä voi ja hän saikin eteläpohjalaisten kannaksi, ettei suurkokousta ainakaan toistaiseksi järjestettäisi. Tätä kannanottoa Leinonen pohjusti uutisella *Ilkan* etusivulla. Sen mukaan maakunnista saatujen tietojen perusteella näytti siltä, ettei valtakunnallista kokousta tultaisi pitämään. Lisäksi jutussa huomautettiin, ettei Suomen Suojelusliiton neuvottelukokouksella ollut ”edustavaa luonnetta eri puolilla maata pidettyihin kansalaiskokouksiin nähden”.

Maakunnan asetelmista kertoo paljon se, että Vaasa-lehden päätoimittaja Jaakko Ikola arvosteli jyrkästi Leinosta kansanliikkeen pysäyttämisyhteyksestä. Leinonen vastasi yhtä kipakasti, että hallitusta ei pitänyt painostaa vaan tukea ja antaa työrauha.

Suojelusliiton järjestämässä neuvottelussa asetettiin Kai Donnerin johtama toimikunta valmistelemaan valtakunnallista kansalaiskokousta. Muun muassa Leinonen ja edistyspuolueen T. M. Kivimäki suostuivat toimikunnan jäseniksi uskon pystyvän pitämään toiminnan laillisuuden puitteissa. Vaikka Leinonen arveli jo tammikuussa 1930, ettei yhteistä pohjaa löytyisi, taipui hän lopulta hyväksymään kansalaiskokouksen järjestämisen - ei Helsingissä vaan Lapualla maaliskuussa 1930. Kokouksen tavoitteeksi asetettiin

kansalaisjärjestön perustaminen.

Kansalaisjärjestö Suomen Lukko perustettiin ja Leinonen suostui sen puheenjohtajaksi luottaen, että järjestön avulla toiminta oli pidettävissä laillisuuden puitteissa.

Mutta toisin kävi. Enteitä siitä saatiin jo Suomen Lukon perustaneessa kokouksessa. Kyösti Kallion hallituksen vastaiset mielialat olivat vahvat. Leinosen puheenvuoro keskeytettiin huutoihin ”alas hallituksen kätyrit”. Kansanliike ei pysynyt Leinosen johtaman Suomen Lukon laillisuuslinjalla vaan suoran toiminnan hyväksyjät nousivat kärkeen ja Vihtori Kosolasta tuli radikalisoituneen kansanliikkeen keulakuva.

Eli siis kansanliikkeen pysäyttämässä Leinonen epäonnistui ja sen jälkeen hän epäonnistui myös sen pitämisessä toiminnaltaan laillisuuden puitteissa. Mutta hänen kunniaksi on sanottava, että hän yritti parhaansa kansanliikkeen pitämiseksi toiminnaltaan lakeja kunnioittavana ja eduskunnan luottamusta nauttivaa hallitusta tukevana.

Professori Heikki Ylikangas on päätenyt vuonna 2017 ilmestyneessä Etelä-Pohjanmaan historiaa monipuolisesti valottavassa teoksesaan *Aina sitä joku naula vetää* siihen, että Leinonen kadehti Vihtori Kosolaa talonpoikaismarssin jälkeen ja että silkka kateus katkaisi miesten välit. Ylikangas viittaa Leinosen pakinaan *Ilkassa* syyskuun 23. päivänä vuonna 1930 eikä suinkaan heti talonpoikaismarssin jälkeen kuten Ylikangas kirjoittaa. Talonpoikaismarssihan oli heinäkuun 7. päivänä. Pakinassaan Leinonen luonnehti Kosolaa mieheksi, joka oli kuuluisuuden sokaisemana tehnyt itsestään herrojen käsikassaran ja kehoitti vanhaa ystäväänsä heittämään takkinsa naulaan.

Epäilemättä pakina suututti Kosolan ja hänen kannattajansa, mutta en voi mitenkään päätyä siihen, että Leinosen ja Kosolan välit olisi katkaissut kateus. Sen sijaan Leinonen oli harmissaan ja pettynyt, kun vanha ystävä ja puolueoveri tempautui rikollisen toiminnan ainakin hiljaisesti hyväksyneen ääri liikkeen keulakuvaksi. Nimittäin kesällä 1930 ihmisten pahoinpitelyjen ja kyyditysten rikosaalto oli pahimmillaan ja se oli laajentunut sosialidemokraat-

Lasse
Kangas

teihinkin. Eduskunnan varapuhemies, Tampereen pormestari Väinö Hakkila kyydittiin heinäkuussa Lapualle ja sieltä Kuortaneelle. Paljon muutakin sellaista tapahtui, mikä oli häpeäksi Suomelle sivistysvaltiona.

Suomen Lukon ääriäitä järjestäytyi virallisesti Lapuan liike -nimiseksi järjestöksi marraskuun lopulla 1930 Lapualla pidetyssä kokouksessa. Vihtori Kosola julisti avauspuheessaan, että kommunismia kykeni vastustamaan vain Lapuan liike, ”sillä me teemme mitä tahdomme, muut tekevät mitä voivat”. Kai Donner alusti välttämättömyydestä muuttaa Suomen vaalilakeja. Iltajuhlan juhlapuhuja oli V. A. Koskenniemi.

Kiintoisa yksityiskohta on kokouksen saamat kiitossähkeet tervehdyksistä presidentti Relanderille, pääministeri Svinhufvudille ja Mannerheimille. Presidentti ja pääministeri pelkästään kiittivät saamistaan tervehdyksistä. Mannerheim ilmaisi sen sijaan selkeästi tukensa:

”Iloitsen siitä, että se tehtävä, joka vapaus sodan päätettyä oli vielä suoritettava, nyt lepää vankkoissa käsissä. Kommunisteja vastaan herättämässänne taistelussa jo saavutetut tulokset ovat takeena siitä, että onnellisen ja lujan Suomen luomista tarkoittava työnne on menestyvä.”

Varmaankin Leinonen koki nöyryyttäväksi, kun kokous päätti kehoittaa Suomen Lukkoa liittymään tähän uuteen järjestöön.

Mutta laillisuuden ja kansanvaltaisen järjestelmän puolustaminen jatkui. Artturi Leinonen oli vuoden 1931 presidentinvaalissa keskeisessä asemassa Maalaisliiton valitsijamiesryhmän

puheenjohtajana. Kysymys oli viime vaiheessa Svinhufvud vai Ståhlberg.

Martti Häikiö on erinomaisessa Svinhufvud-elämäkerrassa todennut, että Juho Niukkanen painosti Maalaisliiton valitsijamiehet Svinhufvudin kannalle. Siihen on lisättävä, että tässä käännytystyössä oli myös Leinosen osuus merkittävä. Ståhlbergin kannalla olivat lopuksi maalaisliittolaisista Jaakko Loukko Ylistarosta, Juho Nyyssölä Lappajärveltä ja Kalle Sarala Pudasjärveltä. Juhani Myllyn mukaan Niukkasen armoton painostus ja Leinosen taitava suostuttelu tuottivat tulosta ja viimeisetkin Ståhlbergin kannattajat äänestivät Svinhufvudia. Uskon, että ainakin oman maakunnan miesten, Loukon ja Nyyssölän tapauksissa Leinosen vaikutus oli merkittävä. Viimeistenkin maalaisliittolaisten valitsijamiesten suostuttelu Svinhufvudin kannalle oli ratkaisevaa, sillä vaalihan ratkesi äänin 151–149. Näin ollen vuoden 1931 presidentinvaalissa Leinonen yhteiskunnallisena vaikuttajana onnistui.

Ylikangas on ansiokkaasti kuvannut Leinosen toimintaa Seinäjoella Mäntsälän kapinan päivinä, maaliskuussa alussa 1932. Leinosen vaikutti merkittävästi siihen, että Etelä-Pohjanmaalta lähti Mäntsälään vain pieni joukko suojeluskuntalaisia. Luonnollisesti tärkeintä oli Suojeluskuntapiirin päällikön Matti Laurilan rooli ja viime vaiheessa presidentti Svinhufvudin radiopuhe, mutta Seinäjoella oli vaihe, jolloin Leinonen onnistui pidättelemään Mäntsälään menijöitä.

Kaiken kaikkiaan Artturi Leinosen työn ja toiminnan merkitys ei ollut vähäinen siinä, että eduskuntavaltainen demokratia pelastui Suomessa toisin kuin monissa muissa Euroopan maissa.

Totesin alussa, että Artturi Leinonen oli ajattelussaan ja toiminnassaan itsenäinen. Hän ei ollut tavanomainen puoluemies, vaan hän oli paljon enemmän kuin puoluemies. Hänen elämänsä vaiheet ja elämäntyönsä ovatkin mielestäni siinä määrin ainutlaatuisia sekä kiinteästi tämän maan historiaan liittyviä, että hän on ehdottomasti yksi niistä Leinosista, joka ansaitsi elämäkertatutkimuksen.

August Alexander Levón

Toinen suuri Leinosen suuressa suvussa

Lapuan sukkokoukussa yhdeksän vuotta sitten pidettiin Artturi Leinosen Seuran kanssa yhteinen juhla Härmän kuntokeskuksessa. Kiinnostavassa ja komeassa juhlapuheessaan professori Kari Hokkanen luonnehti Artturi Leinosta “suuren suvun suurimmaksi”, vaikka sanoi tietävänsä Leinosiin kuuluneen “kosolti kenraaleja ja professoreja, piispoja ja kansanedustajia, talouselämän johtajia ja taiteilijoita”. Tänäkin olemme kuulleet esitelmän Artturi Leinosesta, nyt Lapuan liikkeen näkökulmasta.

Mietin 9 vuotta sitten, ja olen miettinyt monesti muulloinkin, eri ihmisten merkitystä työssään ja yhteiskunnassa. 15 vuotta sitten Yleisradio järjesti kilpailun suurimmasta suomalaisesta. Sadasta eniten ääniä saaneesta äänestettiin erikseen kymmenen kärki. Onko järjestys oikea, se on jokaisen arvioitava. Ihan sama ei tulos olisi varmaankaan nyt.

Kymmenen kärjessä on kiinnostava tulos: Mannerheim, Ryti ja Kekkonen ovat selkeästi edellä muita. Seuraavat kolme ovat Adolf Ehrnrooth, Tarja Halonen ja Arvo Ylppö, heidän kaikkien äänisaaliinsa jo selvästi pienempi. Muutamia prosentteja äänestäjistä saivat puolelleen sijoille 6-10 sijoittuneet kulttuurielämän vaikuttajat Mikael Agricola, Jean Sibelius, Aleksis Kivi ja Elias Lönnroth. Itse olisi kenties pannut heidät kärkeen!

Kauppaneuvos August Alexander Levón oli ehdottomasti merkittävä vaikuttaja erityisesti Etelä-Pohjanmaalla, mutta myös koko maassa ja ennen muuta Leinosen suvussa. En silti lähtisi vertailemaan häntä Artturi Leinoseen. Miten verata ympyrän ja neliön kauneutta tai kulttuurin ja talouselämän merkitystä elämässä?

August Levón oli juuriltaan Leinonen. Hänen isoisänsä isoisä oli Saloisten Piehingin kyläseppä Hannu Heikinpoika Leinonen (1682-1742), joka joutui vaimonsa Reeta Sigfridintyttären (1679-1771) kanssa Isonvihan aikana tuhansien muiden pohjalaisten tavoin pakkosiirtolaisuuteen rakentamaan Pietaria, josta he selvisivät takaisin.

Hannun juuria ei ole tunnettu. Palaan asiaan esitykseni lopulla. Hannun pojanpoika Johannes, joka oli siltavouti ja veronkantokirjuri, otti hienomman latinalaistetun nimen Levonius. Poika Johan lyhensi nimen muotoon Levón, joka tuli siis myös lapsille, mm. Augustille.

Eteenpäin pyrkivä nuori mies

August Alexander syntyi Raahessa vuonna 1820. 12-vuotiaana hänet toimitettiin apteekkioppiin, ja 18-vuotiaana hän muutti Vaasaan paikallisen apteekkarin palvelukseen, jossa hän suoritti myös proviisorin tutkinnon. August olisi halunnut perustaa oman apteekin, mutta apteekkari sai kaupunginisät uskomaan, että olisi kaikkien kaupunkilaisten etu, että paikakkunnalla on vain yksi apteekki. Ehkä se oli Vaasan onni!

Nuori mies nimittäin etsi toisen tien, josta tuli menestystarina. Vuonna 1846 hän sai luvan perustaa Vaasaan pienen väritehtaan, jossa värien lisäksi valmistettiin etikkaa. Tehtaan tuotevalikoimaan kuuluivat myös keinotekoiset mine-

raalivedet, jotka saavuttivat Pohjanmaalla suuren suosion. Se oli siis varhainen limpparitehdas! Hänen Vanhassa Vaasassa sijainneen tehtaansa nimi oli Alkula.

Tehdas ei Levónin mielestä toiminut tarpeeksi tehokkaasti ja siksi hän anoi Vaasan maistraatilta lupaa höyrymyllyliikkeen perustamista varten. Lupa heltisi vuonna 1849. Höyrykoneesta riitti tehoa pyörittämään, paitsi väriaineiden valmistusta, myös viljan jauhamista. Levónin rakennukset sijaitsivat kaupungin pohjoispuolella ja ne säästyivät vuoden 1852 kaupungin palosta, joka tuhosi valtaosan vanhaa Vaasaa. Vaasan 403 talosta tuhoutui peräti 379 taloa ulkorakennuksineen, siis lähes totaalinen tuho.

Kun uusi Vaasa rakennettiin uuteen, paloturvallisempaan paikkaan, Levónin saha toimitti valtaosan tarvittavasta puutavarasta, hänen höyrykäyttöinen tiilitehtaansa tarvittavat tiilet. Hänen höyrymyllystään kehittyi Vaasan Mylly, jonka tuotteita olemme kaikki syöneet. Sen jatkona syntyi leipätehdas, jonka maankuulu tuote oli Vaasan leipä. Levón ei tosin ehtinyt itse nähdä tämän tehtaan syntyä, koska Senaatti viivytti sen tarvitsemää lupaa sillä perusteella, ettei leipää voi tehdä tehtaassa, koska leipominen on käsityötä.

August Levón oli perustamassa myös Vaasan höyrylaivayhtiötä, jotta tuotteet saadaan maailmalle, sekä Vasabladet-lehteä tuotteittensa markkinoimiseksi. Kaikkein mittavin yritys, ainakin myöhempää aikaa ajatellen, taisi kuitenkin olla vuonna 1857 perustettu Vaasan Puuvilletehdas, jossa viime vuosisadan alussa oli jo yli 1000 työntekijää. Sen rakennukset ovat nykyisin Vaasan yliopiston käytössä. Pidimme siellä sukukokousta vuonna 2005 ja professori Hannu Katajamäki piti kiintoisan esitelmän Levónista ja hänen työstään.

Tänä aikana on tavallista arvostella rikkaiden suuria tuloja ja verrata niitä ns. tavallisiin ihmisiin. Yksi yrittämisen motiivi onkin varmasti pyrkimys menestyä ja rikastua. En lähde ottamaan kantaa kapitalismin tai sosialismin tai minkään muunkaan ismin puolesta tai vastaan. Mutta August Alexander Levónista totean, että hän oli vanhan polven patruunoita, jotka pitivät hyvää huolta työntekijöistään. Niinpä kauppa-

neuvos huolehti työntekijöittensä asunto- ja kouluoloista ja mm. järjesti heille opastusta puutarhaviiljelyyn. Levón tunnetaan myös hartaana herännäistaustaisena kristittyinä, jolle myös eettinen arvopohja oli tärkeä.

A.A.Levón kuoli vuonna 1875 vain 55-vuotiaana.

Hannu Leinonen ei ollutkaan Leinonen

Nyt lopuksi muutama sana Augustin isoisän isoisästä. Vuosikymmeniä on eri ihmisten toimesta yritetty selvittää, miten tämä Piehingin kyläseppä Hannu Leinonen liittyisi Leinosten suureen sukuun. Edessä tuntuu olleen ratkaisematon pulma. Tänä kesänä juhannuksen maissa opettaja ja sukututkija Inkeri Sivonen tarttui taas härkää sarvista ja alkoi tutkia Hannu-sepän juuria, jotka koskettavat häntä itseäänkin. Alkaa näyttää siltä, että Hannu ei olekaan alun perin Leinosia, vaan on jostakin vielä tuntemattomasta syystä ottanut sukumme nimen, josta tuli myös hänen jälkeläistensä nimi.

Hannu löytyy kivulloisen vaimonsa Margaretan eli Reetan kanssa vuoden 1711 henkikirjasta Piehingin kestikievaritalosta Hannilasta. Kaksi vuotta myöhemmin Hannu löytyy kylän lopulta nimellä Leinonen vuoden 1713 henkikirjasta, tällöin ensi kerran nimellä Leinonen. Puolisot löytyvät vielä isonvihan jälkeen vuonna 1727 itsellisinä ja torppareina Piehingistä. Asiakirjoista löytyy useita viitteitä samaan suuntaan. Tämän selvityksen jälkeen joudumme panemaan Hannu-sepän leinosuudelle ainakin pari isoa kysymysmerkkiä. Ihmetyttää vain, mistä Piehingin seppä keksi ottaa näin komean itäsuomalaisen nimen! Onko mahdollista, että hänellä sittenkin olisi jotakin Leinos-juuria? Länsi-Suomessahan sukunimen paikalla käytettiin yleisesti talonnimeä. Ehkäpä saamme asialle vielä joskus lisävarmistustakin. Yksi mahdollisuus olisi dna-testi: verrata tämän päivän Levónien mieshaploa Leinosten vastaavaan.

Kolme selkeää tapausta muistuu mieleen, jossa Leinonen on otettu sukunimeksi. Vihannissa Leinosen taloon vaihtuivat uudet asukkaat, ja he ottivat talosta nimen. Tervolassa Louen Leinolaan tuli Frantsi-nimistä sukua, jotka ottivat

Leinosen sukunimekseen. Heihin kuului mm. puolustusvoimien komentaja, kenraali Kaarlo Olavi Leinonen. Utajärvellä Alahärmästä lähöisin olevaan Köykkäri-sukuun kuuluva Matti Köykkäri otti 1900 nimen Leinonen, ei tiedetä miksi. Hänellä on paljon Leinonen-nimisiä jälkeläisiä.

Heikki Hannila

Hannu Heikinpoika Hannila eli Leinonen 1680

Sakari Hannunpoika Leinonen 1729

Johannes Sakarinpoika Leinonen eli Levonius 1754

Juho Juhonpoika Levonius eli Levon 1787

August Alexander Levonius eli Levón 1820

Tapio Leinonen

Lähteitä

- Saloisten Leinosia, Inkeri Sivosen laaja selvitys sukuseuran arkistossa 2014-19.
- Hannu Katajamäki, Kauppaneuvos August Levón, Leinosten suurmies, Vaasan teollisuuden uranuurtajana. Esitelmä Vaasan sukkokouksessa 2005. Leinosten sukulehti 2/2005.
- Kari Leinamo, Kauppaneuvos August Levón, Leinosten suurmies, Sukulehti ?.
- Kari Hokkanen, Artturi Leinonen - suuren suvun suurin. Esitelmä Lapuan sukkokouksessa 2010. Leinosten sukulehti 2/2010.
- Kai Hoffman: Kauppaneuvos August Alexander Levón (1820-1875). Suomen talouselämän vaikuttajat -verkkojulkaisu. 2009.
- Sähköpostiviestejä Inkeri Sivoselta 21-25.6.2019

Sukukokoukset alueittain

Kainuu 7

Paltamo 1985, 1986, Vaala 1993, Paltamo 1999, 2007, Säräisniemi 2011, Paltamo 2015

Pääkaupunkiseutu 5

Helsinki 1987, Espoo 1996, Järvenpää 2002, 2006, Helsinki 2016

Pohjois-Pohjanmaa 5

Oulu 1988, Kestilä 1997, Oulu 2001, Kuusamo 2009, 2018

Savo 5

Kuopio 1989, Mikkeli 1990, Punkaharju 1991, Iisalmi 2000, 2008

Etelä-Pohjanmaa 4

Ylihärmä 1992, Vaasa 2005, Lapua 2010, 2019

Karjala 3

Joensuu 1995, Imatra 1998, Ilomantsi 2013

Keski-Suomi 2

Laukaa 1994, Jyväskylä 2017

Häme 2

Lahti 2004, 2014

Lappi 2

Rovaniemi 2003, Tornio 2012

Kaksi opiskeluapurahaa haettavana

Leinosten sukuseura julistaa haettavaksi kaksi 300 euron suuruista apurahaa Leinosten sukuun kuuluvien opiskelijoiden haettavaksi. Vapaamuotoisesta hakemuksesta tulee käydä ilmi tarkoitus, johon apurahaa haetaan, sekä selvitys siitä, mihin Leinosten sukuhaaraan hakija kuuluu. Hakijoiden ikää, koulutustasoa tai alaa ei ole rajoitettu. Apurahat jakaa sukuseuran hallitus. Hakemukset tulee osoittaa maaliskuun loppuun 2020. Hakemukset tulee lähettää kunniaesimiehelle professori Tatu Leinoselle, Tuulastie 13 A 6, 90550 Oulu, puh. 044-5546669, tatuatuula@gmail.com

Liisa Manu - sukuseuran aktiivi

Sukuseura-aktiivi Liisa Manu järjesti yhdessä Jaana Sarkkisen avustamana Lapuan sukukokouksen. Liisa kuuluu Leinosten sukuseuran hallitukseen.

Mikä on sinun Leinos-yhteytesi?

– Isän (Sulo) äiti, eli isoäitini oli Kaisa Leinonen. Leinosten ykköskirjassa taulu 829.

Missä tehtävissä olet tehnyt työurasi?

– Olen ollut pankkivirkailija 33 vuotta.

Millainen perhe sinulla on?

– Minulla on kolme tyttöä, kolme lastenlasta ja yksi tyttövauva vielä seuraavaa polvea, joka kastetaan 25.8. Mieheni Kalevi kuoli seitsemän vuotta sitten.

Mikä sukuseurojen työssä on sinusta parasta?

– Kuulun useamman suvun hallitukseen tai kirjantekopurukkaan. Jokaisesta suvusta on tullut tuttuja, joita tapaa näissä sukujuhlissa. Leinosen suvusta on tullut eniten tuttuja, kun tavataan joka vuosi. Oikein kivoja ihmisiä!!

– Keisarin- ja Kolunsadan-suvuista tehtyjen kirjojen teossa olen ollut apuna etsimässä lapualaisten tietoja.

– Omasta sukuhaarastani ovat tiedot tulleet myös Leinosten- ja Lesellin kirjoihin.

Liisa lahjoitti 2013 museolle äidinisänsä Jaakko Katteluksen rakentamat kangaspuut. Vasemmalla sukuseuran sihteeri Jaana Sarkkinen.

Liisan sisar Helena Pirttinen avusti järjestelhyissä mm. myymällä arpoja.

Taustalla Wanhan Karhunmäen päärakennuksen sisään-tuloaulan kuva Härmäläisiä körttipoikia 1930. Vasemmalta Kustaa Talkkari, Eero ja Jussi Ala-Talkkari ja Jaakko Haapamäki.

Professori Martti Häikiö

70 vuotta

Martti Häikiö on jo vuosikymmeniä ollut Leinosen sukuseuran kantavia voimia, pitkään sukulehden toimittajana ja lisäksi useita vuosia varaesimiehenä. Hän täytti 70 vuotta 1.10., kun Suomessa liputettiin Miina Sillanpään ja kansalaisvaikuttamisen päivää. Sukuseuran esimies Tapio Leinonen haastatteli päiväsankaria.

Miten kuulut Leinosiin, vaikka nimesi on Häikiö?

Juuso Leinonen (20.10.1839–6.11.1925) muutti Säräisniemen Keskitalon N:o 10:stä Muhokselle 1883. Muhoksella perhe asui Juuson ostamassa Pyhänsivun Häikiön talossa, josta sukuhaaran nimeksi läntisen sukunimikäytännön mukaan tuli Häikiö. Nimi esiintyy Juuson ja hänen perheensä sukunimenä ensi kerran kirkonkirjassa 1920-luvulla. Juuson Säräisniemelle palanneet pojat Kaarlo ja Matti ottivat takaisin vanhan nimensä Leinonen, mutta myöhemmin muuttaneet veljet Antti ja Juuso säilyttivät Häikiö-nimen.

Isäsi oli perustamassa Leinosen sukuseuraa yhdessä minun isäni ja monen muun kanssa. Oletko saanut kiinnostuksen sukuun jo kotona? Onko perheesi nuoria samalla alalla?

Olen sekä Juuso-isäni (Leinosia) että äitini (Jauhiasia) sukuseuran jäsen, mutta toimin aktiivisesti vain Leinosissa. Kotona arvostettiin kumpaakin sukuhaaraa, pidettiin yhteyttä sukulaisiin. Erityisesti äitini Helena (k. 1965) oli tavattoman sujuva sukulaisyhteyksien pitäjä. Isäni käytti minua perheen syntysijoilla Muhoksella ja piti yhteyttä Oulun sukulaisiin.

Sukukokouksissa on koolla pääasiassa vanhempaa väkeä. Nuorempia on kaivattu mukaan. Miten se voisi onnistua?

Jokaisen ihmisen identiteetin kova ydin on oma suku. Sen tarina alkaa kiinnostaa jossakin elä-

Martti Häikiö on tutkinut talvisotaa vuodesta 1969, kirjoittanut aiheesta gradun 1971 ja väitöskirjan 1976. Hän puhui Säätytalossa 30.11.2019 talvisodan alkamiosen 80-vuotismuistoseminaarissa.

mänvaiheessa. Sukukokoukset ja sukuseuran kirjat antavat välineitä päästä pidemmälle ja neuvoja sukututkimuksen tekemiseen. Uskon, että digitaalisuudella eli verkkoviestinnällä ja verkkoaineistolla kuten hautakivien kuvagallerialla, kartoilla jne. voisi olla paljon annettavaa helppoon tiedonhakuun tottuneelle nuoremmalle sukupolvelle.

Kiinnostuitko historiasta jo koulussa?

Ei voi sanoa. Ainoat kymppit oli urheilussa ja voimistelussa. Sisareni Kristiinan tuleva puoliso Eino Lyytinen oli historiantutkijana merkittävin esimerkin antaja. Äitini äiti Marjukka Jauhainen historianopettajana osoitti vanhanaikin miten kiehtovaa historia voi olla.

Mihin kiinnostuksesi on suuntautunut viimeksi? Mitä nyt on näköpiirissä?

Syksyllä julkaisin pienen teoksen 14 askelta Suomen itsenäisyyteen (Edita). Nyt työn alla on kahden hieman varjoon jääneen vaikuttajan elämäkerta. Antti Hackzell (1871–1946) oli pääministerinä viemässä Suomea rauhaan elo-syyskuussa 1944, ulkoministerinä suunnattamassa Suomea Ruotsin yhteyteen 1930-luvun puolivälissä ja lähettiläänä Moskovassa

rakentamassa toimivia suhteita kommunistiseen Venäjään 1920-luvulla.

Toinen työn alla oleva teos käsittelee merkilistä monilahjakkuutta Daniel Johannes Wadénia (1850–1930). Hän oli kolmen alan uranuurtaja Suomessa: puhelintoiminta, riistanhoito ja kenneleiminta.

Toivoisin voivani tehdä kirjan myös omasta sukuhaarastamme ja isäni Juuso Häikiön vaihe-rikkaasta elämästä. Juuso lähti erittäin köyhistä oloista, kävi perheensä ainoana oppikoulun, pääsi kadettikouluun, joka tarjosi ilmaisen koulutuksen, mutta myös rintamaupseerin palveuksen koko sodan ajan. Hän luki sodan jälkeen tuomariksi. Ja kolmannen elämäntyön hän teki politiikassa.

Sinut tunnetaan laaja-alaisena historian-tutkijana. Mikä pidät pääteoksena tähänastisista tutkimuksistasi?

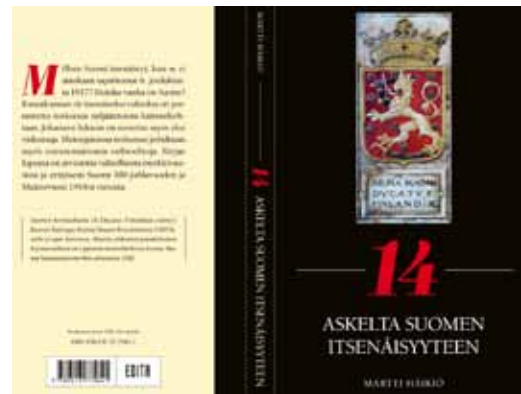
Viimeisin kirja tuntuu yleensä parhaalta. Mielestäni onnistuin kiteyttämään 130 sivuun Suomen itsenäistymisen monet vaiheet *14 askelleeseen*. Kaikki kirjani löytyvät kotisivuiltani: www.kolumbus.fi/martti.haikio

Toisinaan tuntuu, että koko historia on jo tutkittu. Ei taida olla?

Ei todellakaan. Tulee uusia lähteitä ja näkökulmia. Esimerkiksi kuvaa Suomen sodista monipuolistetaan sosiaali- ja kulttuurihistorian välineistöllä. Minua kiehtovat elämäkerrat, joissa voi yhden ihmisen elämän kautta kurkistaa kokonaiseen aikakauteen ja pohtia ihmisen arvoitusta.

Lehden teko on keskeisesti Sinun vastuullasi. Onko siinä kova työ?

Se on työlästä, mutta hauskaa. Teen itse kuvaamisen, toimittamisen, kuvankäsittelyn ja taittamisen sekä painotyön valvonnan. Haluaisin että lehti olisi yhtä aikaa luettava ja luotettava ja tukisi jäsenten sukuharrastuksia.

Olet mukana monenlaisessa. Kerro siitä jotakin!

Kun historiantutkimus on työni ja pääharrastukseni, olen koettanut luopua jostakin kun otan jotakin uutta ja jättää luottamustehtävät kahden kauden jälkeen. Siksi olen ehtinyt olla aika monessa mukana. Nyt tuntuu, että intohimo historiaan kasvaa koko ajan eli koetan vähentää siihen liittymättömiä tehtäviä.

Tiedän, että harrastat melontaa. Montako kilometriä vesillä on viime kesän saldo?

Tänä kesänä kilometrejä kertyi 661, mutta kausi jatkuu niin kauan kuin rannassa on jäätä alle sentti. Viime vuonna sain ennätykseksi 1111 km, johon oli pakko lopettaa kun luku oli niin kaunis. Käytän kännykässä ilmaista ja helppoa HeiaHeia-applikaatiota, joka mittaa matkat ja ajat, piirtää kartat ja hoitaa yhteenlaskut.

Millaisia terveisiä Sinulla on Sukuseuran jäsenille?

Toivon, että Tapion keräämä valtava ja luotettava Leinos-tietokanta saadaan julkaistua kaikkien Leinosten käyttöön. Tietosuojamääräykset jarruttavat toistaiseksi uusimpien tietojen julkaisemista. Tähän meidän olisi yhdessä löydettävä toimiva ratkaisu. Toinen aihealue, joka kiinnostaa, on päästä 1550-luvulta ajassa taaksepäin eli aikaan ennen Leinosten Kainuuseen muuttoa. DNA-tutkimus tuo ehkä tähänkin lisävaloa.

DNA-sukututkimuksesta

Sukulehdessä 1/2017 oli hyvä artikkeli DNA-sukututkimuksen perusasioista. Tässä aiheeseen vähän kertausta, ajankohtaista asiaa ja käytännön neuvoja testien tilaamiseen. Sukuseuran hallituksen jäsen Pertti Leinonen antaa käytännön ohjeita tässä ja myös suoraan häneltä kysyen.

Ensin kannattaa miettiä, mitä tietoja testillä haluaa selvittää. Kiinnostaako kaukaisten esivanhempien historia ja kulkureitit Suomeen? Tuloksissa näkyvät etnisyyssarviot eivät ole vielä kovin tarkkoja ja eri firmojen antamat tiedot eivät ole vertailukelpoiset johtuen erilaisista ja pienistä vertailuryhmistä.

Haluaako löytää biologisen vanhempansa tai esivanhempansa? Yllätyksiin kannattaa varautua. Monet sukuseurat käyttävät DNA-testejä apuna selvittäessään, ovatko saman sukunimen omaavat sukua keskenään. Onhan tapahtunut adoptioita tai monesti on taloon isännäksi muutanut ottanut sukunimekseen talon nimen. Eri suvuille voi yllättäen löytyä yhteiset esivanhemmat.

Serkkutestillä löytyy isän ja äidin puolen serkut viidenteen serkkuun asti. Tulokset saattavat auttaa myös siinä, jos täytyy yrittää poissulkea jommankumman vanhemman puolelta tulevat tunnetut osumat ja jäljelle jääneistä yrittää löytää toisen vanhemman puolelta tulevat etsinnässä olevat osumat.

Isälinjan osumat ja noin 20 000 vuotta sitten syntyneen perus-haploryhmän saa FamilyTreeDNA:n Y-DNA 12, 25, 37 tai 111 testeillä. Hyvä aloitustesti on Y-37 tai Y-111 testi, jonka voi korottaa myöhemmin BigY-700 testiin.

Oman tarkan haploryhmän ja paikan haplopuun oksalla ja tämä oksa kasvaa ja haarautuu sitä mukaa, kun siihen tulee lisää lähiosumia. Näin koko haplopuu kasvaa tuuheammaksi. Kun vielä BigY-700 datan lataa Yfull firmalle analysoitavaksi, he määrittävät vielä vähän tarkemman paikan haplopuussa. Se analysointi maksaa noin 50 dollaria.

Äitilinjan testin voi teettää naiset sekä miehet. Kannattaa tilata **mtFull** testi, joka maksaa 199 \$ ja tarjouksessa 149 \$. Kannattaa huomioida, että äitilinjoissa tapahtuu mutaatioita harvemmin ja lähimmän osuman kanssa yhteinen esiäiti saattaa löytyä vasta tuhannen vuoden päästä.

The screenshot shows the 'Finland DNA' project page on FamilyTreeDNA. The header includes 'Finland DNA', 'Suomi DNA', and '16474 members'. A prominent 'JOIN' button is visible. The 'About us' section contains the following text:

DNA-testin näytteenantopakkauksen tilaustomake, jolla samalla liityt Finland DNA-vertailuprojektin jäseneksi (täyttöohjeita alempana)

<http://www.familytreedna.com/group-join.aspx?&group=Finland&vGroup=Finland>

Duoduo: äänne Y/DNA 67 merkuri (vain miehen antamasta näytteestä); äänne m/DNA Fall (miehen tai naisen antamasta näytteestä); aurinkoauri Family Finder (miehen tai naisen antamasta näytteestä). Yhdistä henkilöitä vain yksi ki numero. Isätilaukset samalle kille. Kun haluat tarken sijainnin suuren isälinjan haplopuussa, suostus on välttämätön. Y-muunnin kun vajaan kättästä SNP paketti tai yksittäinen SNP.

HYÖDY: DNA-NÄYTTEEN SAANTIA VAIN YLI 13 VUOTIÄN Näytteen antajan ikä (DOB ei syntymävuosi) ja vuosi) kirjoitetaan näytteen mukana osoitettavana osoitteenumeron. 13-17-vuotiailla vanhempien vanhempien osoitteenumeron. Yhdistä henkilöitä vain yksi ki numero. Isätilaukset samalle kille. Kun haluat tarken sijainnin suuren isälinjan haplopuussa, suostus on välttämätön. Y-muunnin kun vajaan kättästä SNP paketti tai yksittäinen SNP.

Projektiadministraattorit / Project admins

- Marja Pirtivaara (marja.pirtivaara@gmail.com) ja Lauri Koskinen (etenkin tilaustekniset kysymykset) (koskinen.lauri@gmail.com)

Testipakkausten tilaaminen

Jos testipakkauksen tilaa **FamilyTreeDNA**:sta, kannattaa se tehdä **FinlandDNA-projektin** nettisivulla olevan sinisen linkin kautta (kuva alla), niin liittyy samalla tämän projektin jäseneksi. Kun oman testin tulokset valmistuvat, liitetään ne automaattisesti tämän projektin vertailuryhmään.

Näytepakkauksessa on ohjeet ja palautuskuori ja kaavake, johon tulee sukupuoli, testattavan nimi, syntymäaika ja allekirjoitus. Tämä kaavake pitää palauttaa näytteen mukana. Postimerkiksi riittää ykkösluokan 1,60 euron merkki. Kuoren takapuolelle voi liimata postista saatavan vihreän tullitarran, johon sisällöksi ”saliva sample for genealogy”, arvo 1 \$ ja allekirjoitus. Testin voi tilata yli 13-vuotias ja 13–17-vuotias tarvitsee vanhempien allekirjoituksen palautettavaan kaavakkeeseen.

Näytteen tilauksen jälkeen tulee sähköposti, jossa on kit-numero ja henkilökohtainen salasana. Kannattaa tarkkailla myös roskaposti kansiota, saattaa joskus sähköposti mennä sinne.

Kuluttajatestejä voi tilata näistä firmoista:

- Ancestry 99 \$
- 23andMe 99 euroa
- MyHeritage 79 euroa
- FamilyTreeDNA 79 \$ serkkutesti

Myöhemmin on mahdollisuus tilata tästä näytteestä isä- ja äitilinjan testejä. Esimerkiksi isälinjan Y-67 testin normaali hinta on 268 \$ ja alennuksessa 199 \$. Y-111 testi 359 \$ ja alennuksessa 299 \$. BigY-700 testin hinta on 649 \$, alennuksessa 499 \$.

Testitulosten valmistuttua ne ilmestyy omalle MyFTDNA nettisivulle, johon kirjaututaan kit-numerolla ja salasanalla. FamilyTree DNA:n asiakkaana on mahdollisuus liittyä erilaisiin projekteihin (myProjects), joissa saa asiantuntevaa apua ja neuvontaa. Esimerkiksi kun saa selville oman haploryhmän, voi liittyä sen ryhmän projektiin.

Leinosten kannattaa liittyä N North Eurasia ja Kinnunen Pesonen projekteihin. Leinonen sukunimi projektia ei ole vielä perustettu. Tulokset säilytetään 25 vuotta ja ne voi testamentata, lahjoittaa tai määrätä hävitettäväksi. Testipakkauksia voi tilata varastoon myöhempää tarvetta varten tai lahjaksi jollekin.

Hyödyllistä tietoa aloittelijalle

Aloittelija saa hyödyllistä tietoa Marja Pirtivaaran kirjasta *Juuresi näkyvät*. P. T. Kuusiluoman kirja *Johdatus geneettiseen sukututkimukseen* on hyvä jatko tälle.

Facebookissa on Suomi DNA projekti, jossa käydään mielenkiintoisia keskusteluja ja ongelmiin saa nopeasti vastauksia. Sukututkimusseurat järjestävät koulutusta: esimerkiksi Suomen sukututkimusseura Suomen sukuhistoriallinen yhdistys Helsingin seudun geneettisen sukututkimuksen ystävät (helgens.fi)

Lahden seudun sukututkijat

Keski-Suomen sukututkijat

Oulun sukututkimusseura.

Tavoitteena olisi saada lisää Leinosten testituloksia, jotta tietokanta kasvaisi ja eri sukuhaarojen historia tarkentuisi.

*Pertti Leinonen antaa lisätietoja
040-5874741
pertti.leinonen@hotmail.com*

Kolmen Leinosen Y-67 testin osumien ilmoittamat vanhimpien tunnettujen esi-isiensä syntymäpaikat 1600-luvulta alkaen. Painottuu selvästi Kotka-Oulu linjan itäpuolelle, sillä N-miehet tulivat idästä. Neljä täplää Ruotsissa ovat Savosta suomalaismetsiin muuttaneiden jälkeläisiä.

Jäsenrekisteriasiaa

Sukuseura vaihtaa jäsenrekisterin nykyaikaisempaan versioon. Taloudenhoitaja on tehnyt tarvittavat selvitykset, neuvottelut ja tehnyt esityksen hallitukselle. Hallitus on päättänyt muutoksesta 20.11.2019.

Mikä muuttuu ja mitä jäsenten tulee tietää muutoksesta?

Jäsenrekisteriä ja jäsenrekisteriin liittyvää palvelua hoitaa edelleen kumppanimme Membook Oy. He hoitavat veloitukselta tekniset yksityiskohdat vanhan ja uuden järjestelmän välillä, samoin kuin taloudenhoitajan koulutuksen. Meitä palveleva henkilöstö on asiantuntevaa ja asiakaspalveluhenkistä. Taloudenhoitajana olen saanut heiltä aina ripeästi tukea vastuideni hoitamiseksi. Tieto- ja henkilöturva-asiat on sovittu - ne hoidaan lain ja asetuksen mukaisesti.

Uusi järjestelmä mahdollistaa myös jäsenten rekisteröityä järjestelmään. Näin jäsen pystyy rekisterissä katsomaan ja päivittämään sujuvasti omia tietojansa sekä maksamaan jäsenmaksunsa.

Sähköpostit rekisteriin

Jos saamme jäseniltä kattavasti jäsenten sähköpostit tiedoksi rekisteriimme, niin jäsenmaksun laskutus sähköpostin välityksellä ei maksa seuralle mitään. Tämä tarkoittaa ja mahdollistaa tulevana vuosina merkittäviä kustannussäästöjä seuralle. Meillä on nyt rekisterissä 645 jäsentä, mutta vain 85 jäsenen sähköpostiosoite. Yksi kirje maksaa meille 1,55 €.

Siirtymävaihe

Miten toimimme muutosvaiheessa vuonna 2020? Kaikki jäsenet tulevat edelleen saamaan jäsenmaksunsa kirjeessä paperilaskuna. Kirjeessä tulee myös ohjeet, kuinka voi toimia uuden jäsenrekisterijärjestelmän kanssa. Niille, jotka ovat jo aikaisemmin ilmoittaneet seuralle sähköpostinsa, saavat laskun myös sähköisesti.

Tärkeää on huomata, että jäsenmaksun tilin-

mero on muuttunut. Älkää siis maksako vanhalle tilinumerolle. Sukuseuraan liittyvät uudet jäsenet toimivat lehden sivun 2 ”Liity jäseneksi” mukaisesti.

Palveluun voi tutustua tarkemmin osoitteessa <https://tuki.membook.fi/help>.

Mikäli jäsenellä tulee uuden rekisterin käyttöön liittyviä teknisiä ongelmia, voi olla yhteydessä suoraan asiakaspalveluun sähköposti: info@membook.fi tai puh: +358 45 7874 6100.

Hyvää Joulun aikaa sekä Hyvää Uutta Vuotta 2020.

Taloudenhoitaja Jarmo Ahonen.

Viimeinen mahdollisuus täydentää Mainuan Leinosten sukukirjaa!

Ensi kesän sukkokokouksessa Kajaanissa 15-16.8. on tarkoitus julkistaa Mainuan Leinosten sukukirja, jota on tehty monta vuotta. Ilman monien sukulaisten panosta se ei olisi onnistunut. Mainuan Leinosen ei tässä yhteydessä tarkoita, että Sinun pitäisi olla kotoisin Kajaanin Mainualta tms. Vaan olemme nimenneet sukukirjamme kantaisän mukaan. Juho Juhonpoika Leinonen (n. 1635 - n. 1682) tuli Mainuan Siiran isännäksi vuonna 1676 ja pian talon nimeksi muuttui Leinola. Tämän kirjat ihmiset ovat hänen jälkeläisiään. Heitä on asunut ennen muuta Kajaanin maalaiskunnassa mutta myös muualla Kainuussa, Suomessa, Ruotsissa ja Amerikassa.

Jos epäilet, että voisit kuulua tähän sukuhaaraan, tarkista ihmeessä asia! Ota yhteyttä mahdollisimman pian, sillä jouluna aion sulkea täydennysoven ja alan muokata tekstiä kirjaksi. Sen jälkeen ihmisten lisääminen on vaikeaa! Aukkoja tulee jäämään, niin kuin sukukirjoissa aina. Mutta yritetään vähentää niitä!

Tapio Leinonen, tapioleinonen@kolumbus.fi, 0400 155 425

Leinosen sukuseuran Facebook-ryhmä

Sukuseuralle on avattu uusi Facebook-ryhmä. Aluksi opetellaan sen käyttöä ja ehkä vähitellen siitä tulee merkittävä tiedotus- ja yhteydenpito-kanava. Jäseneksi hyväksyy ylläpitoryhmä, jossa ovat Tapio ja Eija Leinonen ja Martti Häikiö.

Liittykää jäseniksi ja postatkaa Leinosiin ja Leinosten sukuun liittyvää aineistoa. Sivusto kuten tämä lehtikin rajoittuu sukuseuraan, suvun historiaan, tapahtumiin ja paikkoihin sekä erityisesti henkilöihin ainakin väljästi liittyvän aineiston julkaisemiseen.

Facebook-sivuilla voi julkaista myös Leinosiin liittyviä videoklippejä. Tässä esimerkki

Hongan Lassin sota Osa 1

<https://www.youtube.com/watch?v=DOOnSpVa5YC8&t=2s>

Hongan Lassin sota, osa 2

<https://www.youtube.com/watch?v=FIJ1ps7DAy8>

Martti 90 v ja Pertti 89 v Leinonen kesällä 2019. Sonkajärvellä Kalliomäen Leinosten kesken (n 40 hlöä ukkini Villen sukuhaaraa). Juhla- ja majoituspaikkana oli Herralan kartano Jyrkällä (clubherrala.fi). Teimme bussijelun alueella Martin istuessa edessä oppaana. Kävimme viemässä sukulaisten haudoille kukat ja isäni 89-vuotias Pentti-veli tarjosi kotonaan kakkukahvit. Sieltä siirryimme Kalliomäkeen isäni kotitaloon (minunkin synnyinkoti) ryhmäkuvaan. Sitten ajeltiinkin Jyrkälle, nostettiin lippu salkoon ja syötiin juhlaillallinen yhdessä, saunottiin, uitiin ja vaihdettiin kuulumisia.

Eija Leinonen

Sääprofessorista Jaakko Keräsestä (1883-1979) (ensimmäisessä Leinosen sukukirjassa) on kirjoitettu seuraava kirja, löytyy internetistä; Heikki Nevanlinna "Jaakko Keränen, Suomen sääprofessori". Kirjasta löytyy hieman Leinosen sukuhistoriaa, -vaiheita ja kuviakin. Hänen äitinsä oli Leinosia, Anna Erkintytär Leinonen (1842-1920) (ks. esim. linkissä sivuja 22-23).

<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/144225/Keranen.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Onnittelut merkkipäivän johdosta

95 v

Ruhanen, Sirkka VIINIJÄRVI 09.06.1925

90 v

Hämäläinen, Helena OULU 28.06.1930
Leinonen, Maija PALTAMO 25.03.1930
Leinonen, Raili MELALAHTI 18.05.1930

85 v

Forsman-Ars, Leena ESPOO 07.06.1935
Häggman, Helmi SEINÄJOKI 26.06.1935
Kesti, Elsa KEMI 26.05.1935
Leinonen, Aili Sylvi JYVÄSKYLÄ 24.05.1935
Leinonen, Olavi Johannes ROVANIEMI
08.01.1935
Nurminen, Kaino Annikki STORMI 12.05.1935
Pohjola, Elsa Annikki HAUKIPUDAS
06.05.1935
Rönkä, Lasse Olavi JOUTSA 28.05.1935
Svensk, Iikka OULU 22.04.1935

80 v

Anttila, Leena OULU 19.04.1940
Honka, Väinö Kaarlo PUOLANKA 31.01.1940
Kenttä, Arvo Johannes KEMI 03.01.1940
Leinonen, Maija SOTKAMO 18.03.1940
Leinonen, Matti SULKAVA 14.01.1940
Leinonen, Taisto Ensio HELSINKI 07.01.1940
Pekuri, Leena RAAHE 09.03.1940
Pesonen, Ritva HELSINKI 30.04.1940
Tahkola, Aino Lempi OULUNSAALO 23.02.1940

75 v

Isoniemi, Saara Marja-Liisa LAPUA 13.02.1945
Kuortti, Tuula Hilikka HELSINKI 05.05.1945
Leinonen, Antero LIEKSA 22.01.1945
Leinonen, Pekka Tapani JYVÄSKYLÄ
18.03.1945

Leinonen, Terttu LAPPEENRANTA
27.02.1945
Tuiremo, Lea KUOPIO 08.02.1945
Törmänen, Veikko KUUSAMO 28.01.1945

70 v

Antikainen, Tuula RIIHIMÄKI 13.02.1950
Ekholm, Seppo Hermanni KEMI 29.06.1950
Häyhä, Sirkka VANTAA 11.05.1950
Jääskeläinen, Salme VIEREMÄ 16.04.1950
Karkkola, Marja-Leena KALLAANVAARA
09.04.1950
Lehtivirta, Kati ORIVESI 10.05.1950
Leinonen, Eero Juhani SOTKAMO 30.05.1950
Leinonen, Esko Ilmari SIILINJÄRVI
23.03.1950
Leinonen, Heikki Pekka ESPOO 20.05.1950
Leinonen, Helena SÄRÄISNIEMI 03.02.1950
Leinonen, Jouni TURKU 23.05.1950
Leinonen, Laila Irmeli OULU 09.02.1950
Leinonen, Matti HAUKIVUORI 28.06.1950
Leinonen, Risto Juhani OULU 03.05.1950
Leinonen, Veini MIKKELI 30.04.1950
Vaara, Vappu TIKKAKOSKI 15.04.1950
Wahlbäck, Riitta Elina LEPPÄKAARRE
06.06.1950

60 v

Kiiski, Marja-Liisa VIRTAA 27.06.1960
Leinonen, Anne HELSINKI 14.03.1960
Leinonen, Jorma JÄÄLI 21.03.1960
Leinonen, Riitta KIIMINKI 16.06.1960
Linna, Aulikki Oili Maria SULKAVANKYLÄ
22.05.1960

50 v

Koski, Teija JÄÄLI 20.04.1970
Leinonen, Jyrki SALO 22.02.1970
Leinonen, Pekka Matti Juh. PATTIJOKI
23.01.1970

Leinosen sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Esimies ja suvun arkistonhoitaja
Rovasti Tapio Leinonen Päiväkunnaantie 2 D 7,
44120 Äänekoski, 0400-155425
tapioleinonen@kolumbus.fi

Varaesimies ja sukulehden toimittaja
Martti Häikiö, yhteystiedot sivulla 2.

Taloudenhoitaja Jarmo Ahonen,
Keskikatu 1 A 5, 04200 Kerava, 044 258 2325,
jarmo.ahonen@kolumbus.fi

Timo Honka, Kiviaidankatu 3 A 32, 00210 Hel-
sinki, 0400-488013, timotapiohonka@gmail.com

Eija Leinonen, Tehtaankatu 32e A10, 00150 Hel-
sinki, 050-5902159,
eija.leinonen@reaktori.net

Mari Leinonen, Kokonlahdentie 12,
88300 Paltamo, 050-4300811
mari.leinonen@student oulu.fi

Pertti Leinonen, Porarinkatu 8 A 14,
02650 Espoo, 040-5874741
pertti.leinonen@hotmail.com

Tarja Leinonen-Viinikka, Vuotungintie 101,
93600 Kuusamo, 040-7701380
tarja.leinonenviinikka@gmail.com

Teuvo Leinonen, Oulutie 145 as. 1,
88310 Melalahti, 0400-281300
teuvo.o.leinonen@gmail.com

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua,
050-3520341
liisamanu@luukku.com

Sukuseuran sihteeri
Jaana Sarkkinen, Haltilantie 5
02200 Espoo, 0500-333 308
jaana.sarkkinen@saunalahti.fi

TILAA SUVUN TUNNUKSET

HINNAT

pöytäviiri 30 e
rintamerkki 4 e

TILAUKSET

Taloudenhoitaja Jarmo
Ahonen

(yhteystiedot yllä)

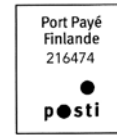
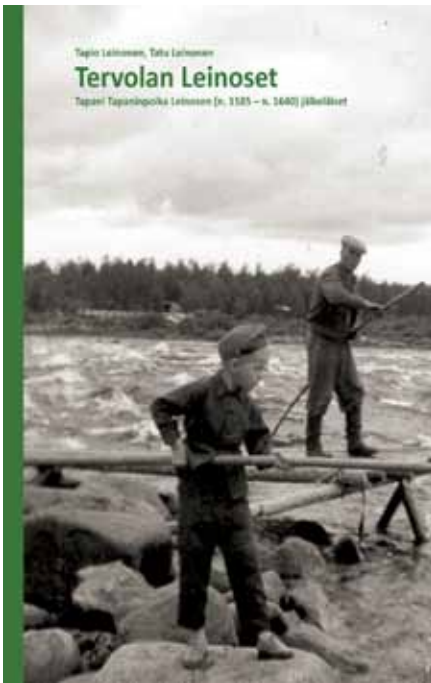
SUKUVIIRI

Katso sivu 10

Syntymäpäiväpalstalla julkaistaan vain niiden syntymäpäivät, jotka on ilmoitettu jäsen-tietorekisteriin. Tietoja voi täydentää Jarmo Ahoselle, osoite viereisellä sivulla.

Jos ette halua, että syntymäpäivänne mainitaan lehdessä, ilmoittakaa siitä toimitukseen.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen

Tervolan Leinokset, Tapani Tapaninpoika Leinosen jälkeläiset

Leinosen sukuseuran 4. kirja ilmestyi marraskuussa 2015. Se täydentää Leinosten sukukirjasarjaa. Kirjassa on 667 sivua. Siitä löytyy 10 622 ihmistä, joiden kantaisa muutti Tervolaan Kainuusta 1500-luvun lopulla. Kirjan hinta on 50 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 1

Kirjan alkuosa kertoo Leinosista Kainuun asuttajina. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Loppuunmyyty.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 2

Kainuun Leinokset 2 on jatkoa edelliselle sukukirjalle. Matti Paavonpoika Leinosen (1710 – 1764) jälkeläisten sukutaulut, yhteensä noin 14 500 henkeä. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kuusamon Leinokset

Kirjan aluksi esitellään Kuusamon varhaisimmat Leinokset, Leinokset Kuusamon asuttajina ja pitäjän vanhat maakirjatalot. Sitten on kuvaus keskeisimmästä kylästä Paanajärvestä tänään. käsittää yli 10 000 Kuusamon Leinosiin kuuluvaa. Mukana on Kuusamon Leinosten keskeisten talojen kartta sekä kartta Paanajärven, Tavajärven ja Vatajärven taloista. Hinta 50 euroa

Leinosten sukukirjoja myy Kainuun kirja- ja paperikauppa, Puolangantie 12, 88300 Paltamo, puh. 08-871 025, 0400-682 833, kainuun.kirja@paltamo.net www.kainuunkirja.net

